

‘Requiem voor Auschwitz’ statement tegen uitroeiing

Na het met volle krachtig gezongen ‘Libera me’ legden de strijkers nog éénmaal de stok op de snaren. Een zacht slotakkoord sloot het ‘Requiem voor Auschwitz’ af, de verstilde bevestiging van het onpeilbare leed dat daar is geleden. ‘Denk aan Auschwitz en huil en huiver’, zei de eerste spreker van de avond, de voorzitter van Stichting Alfa. En dat was wat de Nederlands/Zwitserse Sinti-musicus Roger Moreno Rathgeb deed. Diep geraakt na een bezoek aan dit concentratiekamp schreef hij een werk ter nagedachtenis aan alle slachtoffers van de nazi’s en in het bijzonder de honderdduizenden Roma- en Sinti-slachtoffers. Het werd een symfonie van een uur, voor koor, vier solisten en orkest. Het orkest bestond uit professionele Roma en Sinti-musici uit Duitsland, Tsjechië, Hongarije en Roemenië, in Tilburg tekende operakoor Souvenir des Montagnards voor de koorpartij. Roger Moreno Rathgeb is een ervaren musicus en als componist autodidact. Zijn ‘Requiem voor Auschwitz’ is vooral een statement tegen de uitroeiing en onderdrukking van zijn volk, méér dan een op zichzelf interessante compositie. De emotie is groot, woede, onmacht en verdriet overheersen het klankbeeld, heel sterk is het werk qua vorm en muzikale inhoud niet. Harmonisch

MUZIEK

Requiem Auschwitz

- **Roma & Sinti Philharmonisch Orkest, Requiem voor Auschwitz, Concertzaal Tilburg, vrijdag 4 mei 20:45.**

door Marjolijn Sengers

en melodisch gebeurt er niet veel, de orkestlijnen zijn dun, de koorpartijen fragmentarisch, de orkestratie is zwak. Grootste gemis is een rode draad die het ene deel met het andere verbindt en een opbouw in emotie brengt. Die betrekkelijke kaalheid bracht ook soberheid, een kwaliteit die in dit geval goed uitkwam. Spelers, koor en solisten deden overwegend met succes hun uiterste best de gevoelslading van dit werk te benadrukken. Indrukwekkend waren de foto’s van tientallen jonge en oudere mensen die naar Auschwitz werden afgevoerd en die op het moment waarop de foto werd gemaakt niet wisten hoe en waar hun leven zou eindigen; aangrijpend en persoonlijk, door Eric Borrrias voorgedragen verhalen van diverse slachtoffers. ‘Muziek is balsem voor de ziel, brengt troost en bezinning’, zei Sinti Zoni Weisz. En Weisz heeft recht van spreken, als enige van zijn gezin overleefde hij de Tweede Wereldoorlog.